

b) desfacerea contractului individual de muncă este dispusă în temeiul art. 130 alin. (1) lit. a) din Codul muncii în termen de 60 de zile de la data aprobării programelor de restructurare, privatizare, lichidare, de către organele competente.

Art. 3. — Organele competente să aprobe programele de restructurare, privatizare, lichidare sunt:

a) Fondul Proprietății de Stat, pentru societățile comerciale;

b) ministerele de resort, pentru regiile autonome care funcționează sub autoritatea lor;

c) consiliile locale sau județene, pentru regiile autonome care funcționează sub autoritatea lor.

Art. 4. — (1) Fondul Proprietății de Stat, ministerele de resort, consiliile locale sau județene aprobă programele de restructurare, privatizare, lichidare, pe baza analizării situației existente în fiecare societate comercială sau regie autonomă, ținând seama de:

a) hotărârea adunării generale a acționarilor societății comerciale în care statul deține cel puțin o treime din totalul drepturilor de vot în adunarea generală sau, după caz, a consiliului de administrație al regiei autonome, din care să rezulte că societățile comerciale sau regiile autonome înregistrează pierderi, arierate și fluxuri financiare negative;

b) programul de restructurare, privatizare, lichidare a activității societății comerciale sau a regiei autonome, elaborat cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților aleși în condițiile Legii nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă.

(2) Programele prevăzute la alin. (1) devin anexă la contractul de management încheiat conform Legii nr. 66/1993. În situația în care contractul de management nu a fost încheiat până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, aducerea la îndeplinire a programelor devine obligatorie pentru conducerea executivă și pentru consiliul de administrație.

Art. 5. — (1) Societățile comerciale sau regiile autonome pentru care au fost aprobate programele de restructurare, privatizare, lichidare, potrivit art. 3 și 4, vor comunica organizațiilor sindicale constituite la nivelul societăților comerciale sau al regiilor autonome ori reprezentanților salariaților măsurile de disponibilizare a personalului, precum și informații privind numărul de salariați ce urmează să fie disponibilizați, motivele care determină aceste măsuri, precum și perioada în care se vor efectua concedierile colective.

(2) În termen de 5 zile de la primirea comunicării, sindicatele sau, după caz, reprezentanții salariaților pot formula în scris obiecții la măsurile de disponibilizare a personalului, la conducerile societăților comerciale sau ale regiilor autonome, după caz.

Art. 6. — (1) Conducerile societăților comerciale sau ale regiilor autonome au obligația de a examina obiecțiile formulate în condițiile art. 5 alin. (2), în termen de 3 zile de la primirea acestora, și de a comunica răspunsul în scris.

(2) În situația în care sindicatele sau, după caz, reprezentanții salariaților nu sunt de acord cu răspunsul primit, se pot adresa organelor prevăzute la art. 3, a căror decizie este definitivă.

Art. 7. — (1) În cadrul programelor de restructurare, privatizare, lichidare vor fi desființate posturile vacante.

(2) În cazul în care restructurarea, privatizarea, lichidarea societăților comerciale sau regiilor autonome implică desființarea unui număr mai mare de posturi, altele decât cele prevăzute la alin. (1), urmează a fi desființate și alte posturi, în următoarea ordine:

a) posturile ocupate prin cumul de funcții; sunt exceptate posturile ocupate de salariații care au funcția de bază la unitatea la care se aplică prevederile prezentei ordonanțe de urgență;

b) posturile ocupate de persoane care cumulează pensia cu salariul;

c) posturile ocupate de salariații care îndeplinesc condițiile de pensionare pentru munca depusă și limită de vârstă;

d) posturile ocupate de salariații care îndeplinesc condițiile de pensionare la cerere;

e) posturile ocupate de salariații care dețin acțiuni sau părți sociale reprezentând mai mult de 5% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor sau asociaților la o societate comercială;

f) alte posturi.

(3) În cazul în care restructurarea, privatizarea, lichidarea implică desființarea unor posturi ocupate de salariați aflați în aceeași situații cu cele prevăzute la alin. (2), selecția persoanelor al căror contract individual de muncă urmează a fi desfăcut se va face ținându-se seama de competența profesională și cu respectarea următoarelor criterii:

a) dacă desfacerea contractului de muncă se referă la doi soți care lucrează în aceeași unitate, se desface, cu acordul lor, contractul individual de muncă al celui care are salariul cel mai mic, în afară de cazul în care postul ocupat de cel în cauză nu face obiectul desființării;

b) desfacerea contractului de muncă să afecteze salariații care nu au copii în întreținere;

c) desfacerea contractului de muncă să privească în ultimă instanță femeile care au în îngrijire copii, bărbații care au în îngrijire copii, salariații unici întreținători de familie, precum și salariații care au mai puțin de 3 ani până la îndeplinirea condițiilor de pensionare la cerere.

(4) Conducerea societăților comerciale sau a regiilor autonome, cu consultarea organizațiilor sindicale sau a reprezentanților salariaților, poate stabili criterii suplimentare în afara celor prevăzute la alin. (1)–(3).

Art. 8. — Listele salariaților cărora urmează să li se desfăcă contractul individual de muncă se aduc la cunoștință salariaților și direcțiilor generale de muncă și protecție socială județene și a municipiului București.

CAPITOLUL II

Măsuri active de protecție a persoanelor cărora li s-a desfăcut contractul individual de muncă, ca urmare a concedierilor colective

Art. 9. — Ministerul Muncii și Protecției Sociale, prin direcțiile generale de muncă și protecție socială, are obligația de a acorda servicii de preconcediere colectivă în

asistarea societăților comerciale și a regiilor autonome la elaborarea programelor de reconversie profesională, precum și în pregătirea și orientarea individuală a salariaților.

Art. 10. — (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin *măsuri active pentru combaterea șomajului* se înțelege acele măsuri care au ca scop crearea de noi locuri de muncă sau sprijinirea persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă pentru a dobândi statutul de persoană ocupată.

(2) Măsurile active pentru combaterea șomajului sunt, în principal, următoarele: orientarea profesională, instruirea în modalități de căutare a unui loc de muncă, instruirea antreprenorială și profesională, înființarea de centre de consultanță și dezvoltare de afaceri, sprijin financiar pentru crearea de noi locuri de muncă, inclusiv prin programe de lucrări publice.

Art. 11. — Pentru coordonarea activităților prevăzute la art. 9 și 10, se constituie Comitetul Național de Coordonare a Măsurilor Active de Combatere a Șomajului, organism tripartit, a cărui componență va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Art. 12. — Pentru aplicarea deciziilor Comitetului Național de Coordonare a Măsurilor Active de Combatere a Șomajului, se constituie, în fiecare județ, comitete județene de coordonare tripartite, aflate în subordinea prefectului, din care vor face parte reprezentanți ai consiliilor județene sau locale, ai serviciilor descentralizate ale ministerelor, ai Fondului Proprietății de Stat, ai organizațiilor sindicale și patronale.

Art. 13. — (1) Ministerul Muncii și Protecției Sociale va constitui Grupul de intervenție rapidă, format, în principal, din specialiști în probleme de forță de muncă și șomaj la nivel central și local, destinat elaborării programelor de măsuri active la nivelul societăților comerciale și al regiilor autonome.

(2) În realizarea scopului său, Grupul de intervenție rapidă va colabora cu conducerea societăților comerciale și a regiilor autonome, a organizațiilor sindicale și patronale, precum și cu alte organizații și instituții care pot contribui la realizarea măsurilor active.

Art. 14. — Comitetul Național de Coordonare a Măsurilor Active de Combatere a Șomajului are următoarele activități principale:

a) analizează și evaluează dimensiunea disponibilizărilor de personal ca urmare a realizării programelor de restructurare, privatizare, lichidare;

b) stabilește prioritățile Grupului de intervenție rapidă;

c) stabilește prioritățile la nivel național, tipurile de intervenție și aprobă programele de măsuri active înaintate de comitetele județene de coordonare;

d) propune Ministerului Muncii și Protecției Sociale prioritățile de alocare a resurselor financiare;

e) coordonează și urmărește activitatea comitetelor județene de coordonare, destinată realizării măsurilor active.

Art. 15. — Comitetele județene de coordonare au următoarele atribuții principale:

a) analizează solicitările conducerii agenților economici privind necesitățile de asistență prin măsuri active pentru combaterea șomajului;

b) identifică și evaluează posibilitățile de redistribuire a personalului disponibilizat, în concordanță cu planurile de dezvoltare locală;

c) analizează și urmăresc prioritățile de intervenție și transmit operativ Comitetului Național de Coordonare a Măsurilor Active de Combatere a Șomajului programele elaborate de grupurile de intervenție rapidă;

d) controlează aplicarea programelor de măsuri active pentru combaterea șomajului de către furnizorii de servicii finanțati în acest scop și semnalează Comitetului Național de Coordonare a Măsurilor Active de Combatere a Șomajului neregulile constatate.

Art. 16. — Selectarea furnizorilor de servicii pentru măsurile active menționate la art. 10 se va face de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale prin licitații organizate în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 17. — Prefectura și autoritățile administrației publice locale au obligația de a sprijini aplicarea programelor de măsuri active pentru combaterea șomajului.

Art. 18. — (1) Pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Muncii și Protecției Sociale va utiliza sursele aferente din bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, precum și alte surse atrase, în condițiile legii, în acest scop.

(2) Campania de sondare și informare a opiniei publice privind realizarea măsurilor active de combatere a șomajului, prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, se va face din sursele menționate la alin. (1).

CAPITOLUL III

Plățile compensatorii

Art. 19. — (1) Persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective primesc o plată compensatorie reprezentând o sumă neimpozabilă, al cărei quantum lunar este egal cu salariul mediu net pe economie, comunicat de Comisia Națională pentru Statistică, la data stabilirii dreptului.

(2) Dreptul la plata compensatorie se naște la data desfacerii contractului individual de muncă.

(3) Persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective primesc, în condițiile legii, și drepturile stabilite de Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată.

(4) Nu beneficiază de plata compensatorie stabilită potrivit alin. (1) persoanele ale căror posturi se desființează potrivit art. 7 alin. (2) lit. a)–e).

Art. 20. — (1) Suma totală de bani acordată cu titlu de plată compensatorie se stabilește pentru fiecare persoană careia i s-a desfăcut contractul individual de muncă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, cu o vechime în muncă în societățile comerciale sau în regiile autonome de minimum 6 luni, diferențiat după cum urmează:

a) 6 salarii medii nete pe economie pentru salariații cu o vechime în muncă mai mică de 5 ani;

b) 9 salarii medii nete pe economie pentru salariații cu o vechime în muncă între 5 și 15 ani;

c) 12 salarii medii nete pe economie pentru salariații cu o vechime în muncă mai mare de 15 ani.

(2) Suma totală de bani acordată potrivit alin. (1) poate fi majorată cu cel mult trei salarii medii nete pe economie, în următoarele situații:

a) beneficiarul are domiciliul într-o zonă geografică cu un nivel al ratei șomajului de cel puțin 12%;

b) beneficiarul are domiciliul într-o zonă geografică în care sunt specifice, în număr limitat, activități profesionale;

c) beneficiarul exercită o meserie, o profesie sau o ocupație de strictă specialitate.

Art. 21. — (1) Sumele de bani aferente plăților compensatorii se achită în rate lunare.

(2) Sumele de bani aferente plăților compensatorii se pot achita o singură dată, dacă beneficiarul se angajează să utilizeze suma de bani în scopul desfășurării unor activități, cum ar fi: înființarea unei societăți comerciale, asociații familiale sau pentru desfășurarea unei activități comerciale pe cont propriu, achiziționarea sau asocierea în vederea achiziționării de inventar agricol, cumpărarea de acțiuni.

(3) Persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective pot beneficia o singură dată de drepturile bănești prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 22. — Sumele de bani aferente plăților compensatorii se suportă din Fondul pentru plata ajutorului de șomaj, prevăzut de Legea nr. 1/1991, republicată, în limita sumelor alocate prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 23. — (1) Sumele de bani aferente plăților compensatorii se transferă de către direcțiile generale de muncă și protecție socială județene și a municipiului București, în conturi personale, purtătoare de dobânzi, deschise pe numele beneficiarilor la Casa de Economii și Consemnațiuni, cu care Ministerul Muncii și Protecției Sociale va încheia convenție în acest scop.

(2) Pentru deschiderea de conturi și pentru operațiunile efectuate nu se percepe comision.

Art. 24. — (1) Persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute în urma concedierilor colective beneficiază de următoarele facilități:

a) scutirea, pe o perioadă de 2 ani, de la plata impozitului pe venit, pentru cei care sunt autorizați să desfășoare activități economice pe baza liberei inițiative ca persoane fizice independente sau ca asociații familiale;

b) credite în condițiile prevăzute de Legea nr. 1/1991, republicată.

(2) Beneficiază de scutirea prevăzută la alin. (1) lit. a) persoanele care au obținut autorizația de funcționare în termen de 6 luni de la data încetării contractului individual de muncă.

Art. 25. — Persoanele cărora li s-a desfăcut contractul individual de muncă în condițiile prezentei ordonanțe de urgență pot contesta decizia luată la organele judecătorești competente, în condițiile Codului muncii.

Art. 26. — Articolul 24 alineatul 1 din Legea nr. 1/1991, republicată, se completează cu literele e) și f), care vor avea următorul cuprins:

„e) acoperirea cheltuielilor privind plățile compensatorii ce se acordă salariaților ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective prin aplicarea programelor de restructurare, privatizare, lichidare;

f) acoperirea cheltuielilor privind realizarea măsurilor active pentru combaterea șomajului.“

Art. 27. — (1) Articolul 22 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1995 privind unele măsuri de accelerare a procesului de restructurare a regiilor autonome și a societăților comerciale cu capital majoritar de stat, de întărire a disciplinei financiare și de îmbunătățire a decontărilor în economie, aprobată și modificată prin Legea nr. 119/1995, se abrogă.

(2) Scutirea de la plata impozitului pe venit, acordată în baza prevederilor art. 22 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 13/1995, rămâne în vigoare până la împlinirea termenului de 2 ani.

Art. 28. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ministerele de resort vor elabora norme de aplicare, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii și protecției sociale,
Petru Radu Păun Jura,

secretar de stat

Ministru de stat, ministrul reformei,

Ulm Spineanu

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,

Mircea Ciumara

Președintele Fondului Proprietății de Stat,
Sorin Dimitriu

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 37****din 25 februarie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Georgeta Panovicu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului formulat de Popescu Andrei Dragu împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996^{*}).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 18 februarie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public, a avocatului împuternicit să reprezinte interesele recurentului și în lipsa celorlalte părți, legal citate, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 25 februarie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția Civilă, prin Încheierea din 30 mai 1996, pronunțată în Dosarul nr. 3.455/1995, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Popescu Andrei Dragu.

Prin Decizia nr. 131 din 29 octombrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Pentru a pronunța această soluție, s-a reținut că prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea a constatat că dispozițiile art. 330¹ sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva acestei decizii Popescu Andrei Dragu a declarat recurs în termenul legal.

Recurentul susține că motivarea deciziei în care se face trimitere la decizii anterioare ale Curții Constituționale este neconvingătoare, iar Curtea Constituțională nu poate, printr-o altă decizie, să hotărască că o excepție de neconstituționalitate, odată examinată, nu mai poate face obiectul unei noi excepții.

De asemenea, se susține că „a interpreta că puterea judecătorească nu are competența să decidă, respectiv să judece, o cauză în care s-a aplicat incorect legea constituie o încălcare mai mult decât evidentă a Constituției României cu privire la rolul puterilor în stat“.

Pe fond, recurentul solicită Curții să constate că dispozițiile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul judecătorului-raportor, prevederile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Excepția de neconstituționalitate invocată de recurent privește exclusiv prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, așa cum rezultă din încheierea de sesizare. De aceea invocarea în recurs și a neconstituționalității art. 330 din același cod este inadmisibilă, deoarece, așa cum s-a statuat în mod constant în practica jurisdicțională a Curții, în conformitate cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 și următoarele din Legea nr. 47/1992, o excepție de neconstituționalitate nu poate fi invocată în mod direct în fața Curții Constituționale, ci numai în fața unei instanțe judecătorești.

Cu privire la motivul de recurs referitor la art. 330¹ din Codul de procedură civilă, legat de inexistența unui termen pentru exercitarea recursului în anulare, Curtea constată că prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile acestui articol au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții, urmează a se admite recursul, a se modifica decizia atacată și, pe fond, a se respinge excepția, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, aceasta a rămas fără obiect.

^{*}) Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 12 martie 1997.

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge recursul declarat de Popescu Andrei Dragu împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996 privind dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă.

2. Admite recursul declarat de Popescu Andrei Dragu privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 25 februarie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARUMagistrat-asistent,
Georgeta Panoviciu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR

ORDIN

privind utilizarea infrastructurii rețelelor de transmisie a programelor audiovizuale (CATV)

Ministrul comunicațiilor,

având în vedere prevederile Legii telecomunicațiilor nr. 74/1996 și ale Legii audiovizualului nr. 48/1992,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 448/1991, prin care a fost înființat Inspectoratul General al Radiocomunicațiilor — R.A., și a Hotărârii Guvernului nr. 453/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor,

în temeiul Decretului nr. 591/1996 pentru numirea Guvernului României,

emite prezentul ordin.

Art. 1. — Cu începere de la data de 30 aprilie 1997, Direcția generală de reglementări din Ministerul Comunicațiilor va acorda autorizații provizorii, cu valabilitate până la 30 aprilie 1998, pentru transmisii de date pe rețelele de televiziune prin cablu.

Art. 2. — Autorizațiile provizorii se eliberează operatorilor de rețele de televiziune prin cablu, la cererea acestora însoțită de:

— copie de pe decizia de autorizare pentru rețeaua de televiziune prin cablu, eliberată de Ministerul Comunicațiilor;

— buletin de măsurători pentru rețeaua de televiziune prin cablu, eliberat de Inspectoratul General al Radiocomunicațiilor — R.A. (I.G.R.) cu cel mult un an înainte de solicitarea autorizației provizorii.

Art. 3. — Autorizația provizorie dă dreptul solicitantului să funcționeze, oferind pe aceeași rețea și servicii de transmisii de date, dar sub controlul tehnic al I.G.R. și al Institutului Național de Studii și Cercetări în Comunicații (I.N.S.C.C.). În baza rezultatelor măsurărilor efectuate de I.G.R. și a avizului I.N.S.C.C., dacă acestea sunt favorabile, se poate elibera autorizația tehnică pentru serviciul de transmisii de date.

În cazul în care, ca urmare a acestei perioade de testare, se va ajunge la concluzia că, pentru utilizarea rețelei CATV și pentru transmisii de date, sunt necesare modificări ale specificației tehnice actuale, respectarea acestor specificații devine, de asemenea, condiție de autorizare.

Art. 4. — Dacă în perioada în care, în baza autorizației provizorii, I.N.S.C.C. sau I.G.R. constată o degradare a parametrilor tehnici ai transmisiilor de televiziune sau dacă

I.G.R. constată o modificare a câmpului radiat peste normele admise de specificația tehnică, transmisiile de date vor înceta până la determinarea cauzelor și până la înlăturarea defecțiunilor.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare la data semnării lui de către ministrul comunicațiilor și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, prin grija Direcției generale reglementări.

Ministrul comunicațiilor,
Sorin Pantiş

București, 13 martie 1997.
Nr. 93.

MINISTERUL FINANTELOR

O R D I N

privind lansarea unei emisiuni de titluri de stat seria 1997 H4

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată, în baza prevederilor art. 18 din Legea bugetului de stat pe anul 1996 nr. 29/1996, ale art. 7 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică și ale Convenției nr. 20.169/1994, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lansarea unei emisiuni de titluri de stat numite *certIFICATE DE TREZORERIE CU DOBÂNDĂ*, seria 1997 H4, garantată de stat, în valoare nominală totală de 501.000.000.000 lei, destinată refinanțării parțiale a deficitului bugetului de stat.

Valoarea nominală poate fi majorată în funcție de necesitățile de finanțare a deficitului bugetului de stat.

Art. 2. — Certificatele de trezorerie cu dobândă sunt puse în vânzare la valoarea nominală (100%) la data de 24 aprilie 1997.

Art. 3. — Scadența certificatelor de trezorerie cu dobândă seria 1997 H4 este la 91 de zile, respectiv la data de 24 iulie 1997.

Art. 4. — Dobânda a cărei rată se va situa la nivelul ratei medii a dobânzii pe piața interbancară BUBOR la 3 luni, stabilită de Banca Națională a României pentru tranzacțiile încheiate cu 5 zile anterior datei emisiunii, se va plăti la scadență și se va determina după formula:

$$D = \frac{K \times i \times \text{numărul de zile până la scadență}}{360},$$

în care:

D = valoarea dobânzii;
K = valoarea nominală totală;
i = rata dobânzii.

Art. 5. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu dobândă este de 10.000.000 lei.

Art. 6. — Lansarea emisiunii de titluri de stat se face prin subscripție publică, certificatele de trezorerie cu dobândă putând fi cumpărate de societăți bancare din România în nume propriu și/sau în numele clienților lor, persoane juridice.

Cererile de subscriere se depun la Banca Națională a României până cel mai târziu cu două zile înainte de data vânzării, până la ora 12,00 a respectivei zile.

După închiderea subscrierii, Banca Națională a României îi va informa pe participanți în cel mai scurt timp asupra acceptării sau neacceptării, totale sau parțiale, a cererilor depuse.

Art. 7. — Plata certificatelor de trezorerie cu dobândă subscribe se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală plus dobânda.

Art. 8. — Lansarea emisiunilor de titluri de stat se efectuează prin Banca Națională a României, care acționează în calitate de agent al statului, de plată, înregistrare și transfer.

Art. 9. — Certificatele de trezorerie cu dobândă nu se emit în formă fizică. Proprietatea asupra acestora va fi înregistrată la Banca Națională a României, iar orice

schimbare a titularului dreptului de proprietate va fi anunțată acesteia în conformitate cu procedura stabilită.

Art. 10. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 11. — Direcția generală creanțe și angajamente interne și externe ale statului din Ministerul Finanțelor va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciurara

București, 10 aprilie 1997.
Nr. 649.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028